

ת"פ 54597/05/20 - מדינת ישראל נגד מוחמד יונס

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 54597-05-20 מדינת ישראל נ' יונס

בפני בעניין:	כבוד השופטת מרב גרינברג המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד ליטל שירי
נגד הנאשם		מוחמד יונס ע"י ב"כ עוה"ד עבד אבו עמאר

גזר דין

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירה של **הצתה** לפי סעיף 448(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
2. כמפורט בעובדות כתב האישום המתוקן, במהלך חודש אפריל 2020 העסיק המתלונן את הנאשם כנהג במשאית שבבעלותו, בחלוקת מוצרי מאפה בקיבוץ עינת, כשבין השניים התגלעה מחלוקת כספית הנוגעת לתשלום שכרו. על רקע זה, ביום 20.5.20, בשעה 10:30, הגיע הנאשם אל תחנת הדלק "סולזול" בכפר קאסם, מצויד בבקבוק ריק בנפח של 1.5 ליטר, אותו מילא בדלק. בהמשך הגיע אל חניון המאפייה בו חנתה המשאית ושפך את הדלק שבבקבוק על דלת הנהג, המצבר ועל הרצפה תחת המשאית, הצית את הדלק באמצעות מצת ונמלט מהמקום, בעקבות ההצתה ניזוקה המשאית קשות והושבתה.
3. ביום 17.11.20 הגיעו הצדדים להסדר טיעון דיוני, הנאשם הופנה לשירות מבחן לעריכת תסקיר ולממונה על עבודות שירות, ללא הסכמות לעניין העונש.

תסקירי שירות המבחן

4. בעניינו של הנאשם הוגשו שלושה תסקירים, המלצתו של שירות המבחן, כבר בתסקירו הראשון, היא לענישה שיקומית בדמות עבודות שירות וצו מבחן.

הנאשם בן 23, רווק, בן למשפחה נורמטיבית, אחיותיו אקדמאיות, נעדר עבר פלילי. בילדותו סבל מקשיי למידה, לרבות

בקריאה וכתובה. נשר ממסגרת לימודית ומאז עובד ושמר על רצף תעסוקתי. במהלך תקופת מעצרו, צבר חובות לבנק, ועם שחרורו שב לעבודה ונעזר בבני משפחתו לייצב את מצבו.

אשר לעבירה - הנאשם קיבל אחריות על ביצועה, תיאר תחושות אשמה ואכזבה מעצמו והביע רצון להתנצל ולפצות את המתלונן. עוד סיפר, כי הועסק בתנאים קשים וחש מנוצל, לכן ביקש לעזוב אך המתלונן הלן את שכרו. כתוצאה מכך חש כעס, תסכול וניצול, את העבירה ביצע תחת השפעת סמים. כיום נרתע מהפתרון האלים שבחר, מודע להשלכות מעשיו וערוך לשאת בעונש.

באשר לשימוש בסמים - בגיל 17 החל הנאשם לצרוך סמים מסוג קנאביס בנסיבות חברתיות, ובהמשך בתדירות גבוהה יותר וחש שהשימוש בו מעלה את בטחונו העצמי. הנאשם הפסיק את השימוש בסמים בכוחות עצמו במהלך מעצרו בבית המעצר, הקפיד על ניקיון לאחר שחרורו לתנאים מגבילים, ומסר בדיקות שתן נקיות.

הליך טיפולי - הנאשם הביע בפני שירות המבחן נכונות ומוטיבציה לערוך שינוי חיובי ולשקם את מצבו, ובצירוף נתוני הטובים המליץ שירות המבחן בתסקירו הראשון לסיים את ההליך בענישה שיקומית של עבודות שירות וצו מבחן. בהמשך, כדי לאפשר מעקב אחר שילובו בהליכי טיפול, נעתר בית המשפט (כב' השופט טרסי) לבקשת ההגנה לדחיית הדיונים. הנאשם שולב בקבוצת טיפול ייעודית לצעירים עוברי חוק, התמיד להגיע למפגשים ושיתף פעולה. מהתסקיר האחרון (29.9.22) עולה כי במסגרת פעילות הקבוצה, ניכר שינוי של ממש בהתנהלותו, הנאשם השתלב בקבוצה, הפגין כישורים חברתיים ויכולת לווסת את דחפיו.

עוד עולה מהתסקיר, כי חל שיפור במצבו האישי והתעסוקתי, שירות המבחן העריך כי מצוי בהליך של גיבוש אישיות וההליך המשפטי מהווה עבורו גורם מדרבן, מרתיע ומציב גבול ברור. לסיכום והמלצה סופית, ובהתחשב בתועלת הרבה שהפיק הנאשם מהשתתפותו בטיפול, במקביל להליך האישי החיובי שעובר, חזר שירות המבחן על המלצתו לענישה בדרך של עבודות שירות ותחת פיקוחם.

טיעוני הצדדים לעונש

5. ב"כ המאשימה, עו"ד שילוני, עמדה בטיעוניה על חומרת מעשיו של הנאשם, הסיכון הרב שטמון בהם לפגיעה ברכוש ובנפש והדגישה את פגיעתו בערכים החברתיים של הגנה על ביטחון הציבור ורכושו וזכותו של הפרט לשלמות גופו וקניינו. המאשימה ביקשה ליתן משקל לתכנון המוקדם ולהצטיידות בחומר דליק, וסבורה שמידת פגיעתו בערכים המוגנים היא בינונית. בנסיבות אלו, עתרה למתחם ענישה שנע בין 24-48 חודשי מאסר, וסבורה שנתוניו וסיכויי שיקומו מצדיקים סטייה מתונה בלבד מהמתחם, כך שירצה מאסר בפועל שלא יפחת מ-18 חודשים, לצד ענישה נלווית.

6. ב"כ הנאשם, עו"ד אבו עמאר, עתר לאימוץ המלצות שירות המבחן במלואן. לטענתו, הנאשם הכה מייד על חטא, התייצב בתחנת המשטרה והסגיר את עצמו. עוד עמד על מאפייניו הטובים וסבור שמדובר במעידה חד פעמית בשל טעות בשיקול הדעת ומצוקה כלכלית. עוד הדגיש את מאמציו לשקם את עצמו בכל מישורי חייו, נכונותו לכפר על מעשיו, שיתוף פעולה מלא עם שירות המבחן והקפדה על התנאים המגבילים ללא הפרות. בנסיבות אלו סבור כי ישנה הצדקה לחריגה ממתחם הענישה מטעמי שיקום. עוד הוצע כי הנאשם יפקיד סך של 6,000 ₪ לפיצוי המתלונן

טרם גזר הדין. הפיצוי הופקד.

7. הנאשם בדברו האחרון לעונש הביע צער על מעשיו וביקש לפצות את המתלונן.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

8. על ההליך שלפני חלים עקרונות הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק. ע"פ הוראות אלו, העיקרון המנחה בענישה הינו עקרון ההלימה שפירושו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ובמידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בדרכו של עקרון זה, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, תוך שהוא מתחשב בערך החברתי המוגן שנפגע ומידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבותיה הקונקרטיות של העבירה. בשלב הבא, לאחר שנקבע מתחם העונש, ובית המשפט לא מצא מקום לחרוג ממנו לקולא או לחומרא, נקבע העונש הראוי תוך התחשבות בנסיבות העושה.

9. מעשיו של הנאשם חמורים ופגעו פגיעה ממשית בערכים חברתיים מוגנים של שלום הציבור, בטחונו, שלומו וקניינו של המתלונן וסביבתו. חומרתה היתרה של עבירות ההצתה נעוצה בחוסר היכולת לשלוט בתוצאותיה או לצפותן - "לא בכדי הביטוי 'כאש בשדה קוצים' מצא מקומו בשפתנו - באש יש פוטנציאל להרס ולחורבן, והיא מתפשטת במהירות. מי שמבצע את עבירת ההצתה, למעשה לוקח בחשבון שמרגע השלכת הגפרור, הגחל, או הסיגר, משתנה נוסף נכנס לתמונה, עליו אין לו שליטה, ושהנזק הפוטנציאלי ממנו הוא רחב היקף - האש" (ע"פ 4743/22 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 14 (17.8.22) (להלן: "עניין פלוני"); ע"פ 559/22 מדינת ישראל נ' לואי יחיא, פס' 16, 18 (14.3.2022)). נוכח ריבוי מקרי ההצתה, בעיקר על רקע סכסוכים כספיים, מסתמנת, בפסיקה בשנים האחרונות, מגמת החמרה ברמת הענישה המשקפת את חומרת המעשים, סלידת החברה מהם ואת חשיבות שיקול הרתעת הרבים. [ראו ע"פ פלוני, פסקה 18; ע"פ 4819/22 מדינת ישראל נ' פלוני (3.8.2022); ע"פ 1414/15 מדינת ישראל נ' פדר, פס' 9 (15.4.15); ע"פ 6720/16 מדינת ישראל נ' פלוני, פס' 9 (7.3.2017); ע"פ 1438/14 חסן בראזי נ' מדינת ישראל (26.3.2014); ע"פ 4761/15 ג'ורבאן נ' מדינת ישראל (23.11.2015); ע"פ 8659/13 אלמליח נ' מדינת ישראל (14.5.2014); ע"פ 4910/16 אבני נ' מדינת ישראל (5.4.2017)]

10. מנעד מעשי ההצתה מסווג בהתאם לנסיבותיהם וחומרתם, מהקל אל הכבד (ע"פ 4036/13 אמראה נ' מדינת ישראל, 5.10.2014). הפסיקה מבחינה בין הצתת נכס שעלולה להתפשט ולהסב נזק לרכוש אחר לבין הצתה שיש בה פוטנציאל לפגיעה או פגיעה בפועל בגוף ובנפש, והחמור מבין מעשי ההצתה- הצתה מכוונת לפגיעה בגוף ובנפש.

11. בענייננו, מדובר במעשה נקם מתוכנן בקפידה, ברקע מחלוקת כספית על שכר עבודה. הנאשם נסע לתחנת דלק בעודו מצויד בבקבוק ריק בנפח 1.5 ליטר, בכוונה למלאו בחומר דליק לביצוע ההצתה. מיד לאחר מכן, נסע לחניית המאפייה ושפך את הדלק על המשאית במספר מוקדים מרכזיים - על דלת הנהג, המצבר ומתחתיה במטרה להציתה. הנאשם הצית את החומר הדליק ועזב את המקום, האש שהצית

במשאית הסבה לה נזק רב וגרמה להשבתתה מפעילות. פוטנציאל הנזק של מעשה ההצתה רב, אמנם המשאית חנתה במגרש מכוניות ולא נטען לנזקחות אנשים בקרבת מקום, אך זו עלולה הייתה להתפשט ולפגוע בכלי רכב נוספים ולגרום לנזק כבד יותר לרכוש ואף לנפש.

12. מצאתי לקבוע כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא **ברף בינוני**. בהקשר זה נתתי דעתי כי הנזק כוון ונגרם לרכוש בלבד, וכי האש לא התפשטה ולא גרמה נזק נוסף פרט למשאית המתלונן.

מדיניות הענישה הנוהגת

13. רמת הענישה הנוהגת משתנה בהתאם לתוצאות העבירה, לטיבו של הרכוש שהוצת, לתכנון המוקדם ולפוטנציאל הסיכון לחיי אדם ולרכוש הגלום במעשה (ע"פ 1414/15 **מדינת ישראל נ' פדר**, פס' 9 (15.4.15); ע"פ 6720/16 **מדינת ישראל נ' פלוני**, פס' 9 (7.3.17); ע"פ 1438/14 **חסן בראזי נ' מדינת ישראל** (26.3.14); ע"פ 6326/17 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פ' 10 (3.12.17)).

בעת האחרונה מסתמנת מגמת החמרה בענישה בעבירות ההצתה, בעיקר נוכח ריבוי ההצתות והפיכתן לפעולה הנועדה להטיל מורא ולהעביר מסרים מאיימים, ומשכך יש לבחון היטב את נסיבות המעשה והעושה: "**החמרה של רף הענישה צריכה להיעשות במתינות ובהדרגתיות תוך שמירה על עקרון אחידות הענישה ומדרג חומרת ענישה בין המקרים השונים...יש לבחון כל מקרה לגופו לאור נסיבותיו ולהחמיר בענישה הנוגעת לעבירות ההצתה באופן מדורג ומידתי**" (ע"פ 510/22 **טויטו נ' מדינת ישראל** (27.12.22)).

עניין פלוני, שניתן לפני מספר חודשים מסמן מגמת החמרה משמעותית בעבירות הצתה, בעיקר על רקע דמי חסות או סכסוכים כספיים. במקרה זה הורשעו הנאשם ואחרים, לאחר ניהול הוכחות, בפריצה לאולם תצוגת רכבים, הצתת שלושה רכבי יוקרה וגרימת נזק של למעלה ממיליון ₪ וכן בשיבוש חמור של הליכי חקירה. הנאשם, בעברו הרשעה בעבירה של גרימת מוות ברשלנות, נדון למאסר בן 27 חודשים. ערעור שהגיש נדחה, עם זאת ערעור שהגיש המדינה על קולת העונש התקבל והעונש הוחמר משמעותית ל-5 שנות מאסר. נסיבות המקרה חמורות משמעותית מהמקרה שבפנינו אך לצדן קביעה עקרונית כי הגיעה העת להעלות את רף הענישה בעבירות הצתה באשר הן (שם, פסקה 18).

בע"פ 8622/21 **שחר הולר נ' מדינת ישראל** (15.05.2022) נדחה ערעור המערער שהורשע בעבירת הצתה בצוותא, חלקו הוא בהסעת המצית לחניון בית מגורים שבו הוצת אופנוע. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 15-35 חודשי מאסר. בהתחשב בגילו הצעיר, הודאתו ונסיבות משפחתיות מורכבות נדון למאסר בן 15 חודשים;

בע"פ 5758/13 **נסאסרה נ' מדינת ישראל** (12.2.2014) נדחה ערעור המערער שהורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של הצתה, קשירת קשר לפשע וחבלה במזיד ברכב אחיו, עמו היה מסוכסך. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 18-40 חודשי מאסר. בהתחשב בגילו צעיר ועברו נקי נדון למאסר בן 24 חודשים;

חודשים;

בע"פ 8347/19 מיהרט ואח' נ' מדינת ישראל (17.3.2020) המערער ואחר הורשעו בביצוע עבירת הצתה. על פי המתואר, השניים החליטו להצית חנות בגדים, ולשם כך הצטיידו בבנזין, האש אחזה במדרגות החנות ובהמשך התפשטה בכל מרחב החנות וגרמה נזק רב. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל, והשית על כל אחד מהמערערים 28 חודשי מאסר בפועל, הערעור נדחה;

בע"פ 6720/16 מדינת ישראל נ' פלוני (7.3.2017) התקבל ערעור המדינה על קולת עונשו של המשיב שהורשע בעבירות איומים והצתה. המשיב הצית את רכב המתלון על רקע רומנטי. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 24-48 חודשי מאסר, ומצא לחרוג ממנו משיקולי שיקום, והשית עליו 6 חודשי עבודות שירות. בית המשפט העליון מצא נוכח טיב המעשים ועל אף שיקולי השיקום להחמיר, והעמידו על 12 חודשי מאסר בפועל;

בת"פ (מח' מרכז) 776-01-20 מדינת ישראל נ' עוטר (14.9.2021) הנאשם הורשע בהצתת כלי רכב על רקע סכסוך כספי וגרימת נזק קל. בית המשפט (כב' השופט טרסי) קבע כי מדובר בהצתה ברף נמוך ומתחם ענישה הנע בין 14-34 חודשי מאסר. בהתחשב בעברו הפלילי ונסיבות חייו הקשות, גזר על הנאשם מאסר בן 18 חודשים;

בת"פ (מח' מרכז) 54916-05-18 מדינת ישראל נ' קרינאוי ואח' (22.1.2020) הנאשם הורשע בהצתת רכב בסביבת מגורים. בית המשפט (כב' השופט קובו) קבע מתחם ענישה שנע בין 14-42 חודשי מאסר וגזר על הנאשם, בעל עבר פלילי מכביד, מאסר בן 27 חודשים. על אחיו, שהורשע בעבירת סיוע להצתה, נגזרו תשעה חודשי עבודות שירות;

בת"פ (מח' מרכז) 4534-04-19 מדינת ישראל נ' שמילה (10.3.2020) הנאשם הורשע בהצתת רכבה של בת זוגו לשעבר בסמיכות למגורים ולעמוד חשמל. בית המשפט (כב' השופט קובו) קבע מתחם שנע בין 14-40 חודשי מאסר וגזר על הנאשם, בעל עבר פלילי, מאסר בן 20 חודשים;

14. על כן, לאחר שבחנתי נסיבות מעשי הנאשם, מידת הפגיעה בערכים המוגנים והפסיקה הנוהגת, **מצאתי לקבוע מתחם ענישה הנע בין 20-42 חודשי מאסר בפועל.**

עתירת ההגנה לסטייה ממתחם העונש ההולם מטעמים של שיקום

15. עתה משקבענו את מתחם הענישה הראוי, נעבור לבחון את עתירתה המשלימה של ההגנה, לאימוץ המלצות שירות המבחן ולסטייה מהמתחם לצרכי שיקום. המחלוקת בין הצדדים בסוגיה זו אינה רחבה, היא אינה נוגעת לשאלה, האם יש מקום לחריגה לקולא מהמתחם שנקבע, לכך מסכימה גם המאשימה, אלא עד כמה ראוי וניתן בנסיבות הנאשם ומעשיו לחרוג ממנו. המאשימה סבורה כי יש בנתוני הנאשם כדי לשמש גורם ממתן בענישה שיוביל להקלה מסוימת ברכיב המאסר אך לא להימנעות מהטלתו, ההגנה מבקשת לאמץ את המלצת שירות המבחן במלואה ולהמנע משליחתו למאסר מאחורי סורג ובריח.

16. סעיף 40ד' (א) לחוק העונשין קובע כך: **"קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במבחן לפי סעיפים 82 או 86 או לפי פקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969"** לשון סעיף 40ד' לחוק מלמדת, כי לעיתים כאשר "נאשם השתקם" או כי "יש סיכוי של ממש שישתקם", עשויים שיקולי השיקום לגבור על שיקולי ההרתעה והגמול (ראו רע"פ 7572/12 **הזייל נ' מדינת ישראל** (23.10.12)). ואולם, אין די בנאשם המראה נכונות כנה להשתלב בהליך שיקום אלא יש להציג הליך משמעותי המגלה פוטנציאל שיקומי ממשי, תוך קביעה כי חלה הפחתה ממשית בסיכון לביצוע עבירות.

הפסיקה קבעה, בהקשר זה, כי על מנת להעריך את סיכויי השיקום יש לשקול, בין היתר, את **"המוטיבציה שהפגין האדם שהורשע להשתקם; הליך של גמילה מהתמכרות שהוא עובר; השתלבות מוצלחת בהליכים טיפוליים שונים; אינדיקציות לשינוי עמוק בהתנהגות ובדרך החשיבה; הבעת חרטה כנה על המעשים והפגנת אמפתיה כלפי נפגעי העבירה"** (ע"פ 6637/17 **קרנדל נ' מדינת ישראל**, פסקה 24 (18.4.2018)); ע"פ 3613/17 **זיבלד נ' מ"י** (17.01.2019)). לתסקיר שירות המבחן ועמדת גורמי הטיפול, בהקשר זה, משקל משמעותי.

17. הנאשם שלפניי, בן 24, עברו נקי. מהתסקירים עולה כי הוא בן למשפחה טובה ותומכת, בני משפחתו דומיננטיים בחייו, ועל אף אכזבתם מהסתבכותו עם החוק, עומדים מאחוריו וסייעו לו לייצב את מצבו. הנאשם נוטל אחריות, מביע חרטה, מגלה אמפתיה למתלונן ונכון לפצותו.

הנאשם נתון בטיפול שירות מבחן זמן ממושך, הגם שבתסקירים הראשון בא שירות המבחן בהמלצה שיקומית סופית, מצא בית המשפט לדחות את הדיונים דחיות ממושכות כדי לעקוב אחרי המשך הטיפול והתנהלות הנאשם (החלטות כב' השופט טרסי מיום 23.11.21; 8.5.22). התסקירים מציגים תמונה חיובית של נאשם צעיר, נעדר דפוסים עברייניים שמעד מעידה החריגה באופן קיצוני להתנהלותו התקינה. טרם מעצרו ובמשך שנים רבות עשה שימוש בסמים, והודה כי ביצע את מעשיו לאחר שהשתמש בסמים. עם מעצרו, ניכר כי עשה מאמצים רבים לייצב מצבו והפסיק להשתמש בסם. כיום, במשך כשנה ומחצה, נקי מסמים. הגם שצריכת הסמים לא עמדה לבדה ברקע מעשיו, הפסקת השימוש בהם תורמת משמעותית לשיקומו.

הנאשם משולב מזה שנה בקבוצה טיפולית, שירות המבחן עמד בתסקיריו על השינויים החיוביים הניכרים בהתנהגותו ופיתוח מיומנותיו, ביטחונו העצמי התחזק, ניכר כי ההליך הפלילי מהווה עבורו גורם מרתיע, וחל שינוי משמעותי בדפוס חשיבתו, אף נכונותו לפצות את המתלונן, וליטול על עצמו עבודה נוספת כדי לעמוד בתשלום הפיצוי, מעידים על חרטה כנה ואמפתיה למתלונן. **על יסוד כל אלו ניתן לקבוע כי סיכויי שיקומו של הנאשם ממשיים וחלה הפחתה ניכרת בסיכון הנשקף ממנו.**

18. בפסיקה ניתן למצוא מקרי הצתה לא מעטים, שבהם הסתפק בית המשפט בענישה טיפולית-שיקומית:

בע"פ 6418/21 **סלהוב נ' מדינת ישראל** (16.1.22), נסיבות המעשה דומות לענייננו, התקבל ערעור המערער שהורשע בעבירת הצתה. המערער הצית את רכבו של מעסיקו, שהוגדר כ"פריט אספנות". המערער קנה מיכל ריק ומילא אותו בדלק, ובהמשך שפך את תכולתו על הרכב, הציתו ונמלט. בתסקיר שהתקבל הוערך קושי ממשי בויסות

דחפים וסיכון גבוה להישנות המעשים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 18-36 חודשי מאסר ובקביעת העונש התחשב בין היתר בעברו הנקי ובהשתתפותו בטיפול פרטי לאורך תקופה משמעותית והשית עליו מטעמי שיקום עונש מאסר בן 15 חודשים. בית המשפט העליון קבע כי נסיבות הנאשם וכברת הדרך הטיפולית שעבר, מצדיקות ענישה שיקומית שתאפשר המשך הליך טיפולי, והפחית עונשו כך שירצה תשעה חודשי עבודות שירות לצד צו מבחן וענישה נלווית; בת"פ (מח' מרכז) 9115-10-16 **מדינת ישראל נ' נוימן** (3.5.18) הורשע נאשם בהצתת בית עסק בשעת לפנות בוקר, בעת שהיה בגילופין, נגרם נזק לא כבד. בית המשפט (כבוד השופט קובו) קבע מתחם ענישה הנע בין 12-36 חודשי מאסר. הנאשם, שלחובתו עבר פלילי, עבר הליך גמילה אינטנסיבי ומוצלח מאלכוהול, ונקבע לגביו כי יש סיכוי של ממש שישתקם. משכך נגזר עונשו לשישה חודשי עבודות שירות וענישה נלווית. לא הוגש ערעור; בת"פ (מח' מרכז) 17446-07-18 **מדינת ישראל נ' סיף אגבריה** (4.2.2020) הורשע נאשם בעבירת הצתה בצוותא, לאחר שיחד עם שניים נוספים הבעיר בקבוקי תבערה והשליך שניים מהם לעבר בית מגורים. נגרם נזק לרכוש. בית המשפט (כב' השופט קובו) קבע מתחם ענישה הנע בין 14-38 חודשי מאסר. הנאשם, נעדר עבר פלילי, עבר הליך טיפולי בשירות המבחן וחלה הפחתה ברמת מסוכנותו. נדון לתשעה חודשי עבודות שירות וענישה נלווית. לא הוגש ערעור;

ב"כ הנאשם הפנה גם כן למקרים דומים נוספים בהם ניתנה עדיפות לאפיק השיקומי; בת"פ (מח' חי') 34894-06-17 **מדינת ישראל נ' פלוני** (21.6.18) הורשע הנאשם, לאחר שמיעת חלק מהראיות, בעבירת הצתה בצוותא. הנאשם הצית יחד עם שני קטינים חנות מכולת הממוקמת בקומה הראשונה של בניין מגורים. החנות נשרפה ונגרם לה נזק בשווי של כ-230,000 ₪. נקבע מתחם ענישה הנע בין 12-36 חודשי מאסר. בקביעת העונש התחשב בית המשפט בגילו הצעיר של הנאשם ועברו הנקי ובהמלצתו החיובית של התסקיר והשית עליו שישה חודשי עבודות שירות לצד ענישה נלווית; בת"פ (מח' ב"ש) 42776-11-18 **מדינת ישראל נ' טפטה** (28.7.20) הורשע נאשם בעבירת הצתת פאב, נגרם נזק קל. נקבע שמעשיו אינם במדרג הגבוה של עבירות ההצתה. הנאשם נעדר עבר פלילי והשתלב בהליך בקהילה טיפולית, בנסיבות אלו עתרו הצדדים במשותף לענישה שיקומית של של"צ בהיקף 200 שעות וענישה נלווית.

19. **בנסיבות אלו, ולאחר ששקלתי את כלל השיקולים, מצאתי כי נתוניו של הנאשם מעידים על פוטנציאל שיקומי ממשי המאפשר חריגה מהמתחם בהתאם להוראות סעיף 40ד(א) לחוק.**

20. המלצת שירות המבחן לגזור על הנאשם מאסר בדרך של עבודות שירות לצד צו מבחן ממושך, במהלכו ימשיך את הטיפול הקבוצתי המועיל בו מצוי כעת, מאזנת נכונה בין כלל שיקולי הענישה. סבורני כי ענישה בדרך של מאסר בפועל ממשי עלולה לגרום לנזק משמעותי בהליך שיקומו, ולהוריד לטמיון את הישגיו שלו, ושל שירות המבחן, בתכנית הטיפול המוצלחת שנבנתה עבורו. לצד זאת, אשית עליו פיצוי משמעותי.

21. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. **9 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות**, במקום העבודה עיריית ראש העין בכתובת שילה 21, ראש העין. הנאשם יבצע את העבודות בימים א'-ה' בהתאם לטווח השעות שייקבע ע"י הממונה.
- ב. על הנאשם להתייצב לקליטה והצבה ביום 19.2.23 בשעה 08:00 במשרדי הממונה בכתובת לוחמי בית"ר 6, רמלה.

- ג. הנאשם מוזהר כי אם לא ישתף פעולה עם הממונה ניתן להמיר את העבודות במאסר ממש.
- ד. 8 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור במשך 3 שנים עבירת הצתה מהיום.
- ה. 5 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור במשך שנתיים עבירה שיש בה כדי לגרום נזק לרכוש או עבירת רכוש אחרת מהיום.
- ו. צו מבחן לתקופה של 12 חודשים החל מהיום. הנאשם מוזהר בחובת שיתוף פעולה וכי אם לא יעשה כן, ניתן יהיה לבטל את הצו ולגזור עליו עונש אחר תחתיו.
- ז. 10,000 ₪ פיצוי למתלונן. יתרת הפיצוי (סכום של 6,000 ₪ הופקד עובר למועד גזר הדין) תשולם ב-8 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 2.4.23 ותועבר למתלונן בהתאם לפרטים שתמסור המאשימה למזכירות בית המשפט.

עותק מהחלטתי יישלח לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ח' שבט תשפ"ג, 30 ינואר 2023, במעמד הצדדים.